

Christus Rex

Službeni glasnik

Svećeničkog bratstva sv. Pija X. za Hrvatsku

Br. 10 – listopad / studeni 2016.

Oltar u novoj kapeli Svećeničkog bratstva sv. Pija X. u Splitu

Izdavač:

Hrvatsko tajništvo FSSPX-a / Udruga svetog Josipa
Vatroslava Lisinskog 1, 10370 Dugo Selo
fsspXHR@gmail.com

Glavni urednik: p. Stefan Frey

IBAN: HR3423600001102463734

SWIFT (BIC): ZABA HR 2X

ISSN: 1849-6695

Predgovor: 100 godina Fatime – priprema za veliku obljetnicu

Dragi prijatelji i dobročinitelji!

„Fatimska poruka može se sažeti u riječima: objava Bezgrješnog Srca Marijinog za spasenje današnjeg svijeta!“ [1]. Značenju Fatime ne možemo nikad dati dovoljno veliku važnost. Svaki puta kada sve-mogući Bog govori svijetu, ne radi se o sporednim stvarima, površnim razgovorima, nego o veoma značajnim stvarima. Od pojava našeg Gospodina Isusa Krista na zemlji govorio je Bog ljudima u različitim prigodama i pravio izravne zahvate u tijek povijesti, ali još nikad tako dojmljivo, jasno i odlučno kao što se dogodilo prije 100 godina u Fatimi.

Ne radi se o ničemu manjem, nego o spasenju današnjeg svijeta! Kada Bog tako u svojoj beskrajnoj dobroti ljudima daruje Bezgrješno Srce Marijino da bi spasio svijet, to onda znači da

svijet bez tog Srca propada i prema tome čovječanstvu prijete silne opasnosti koje se ne mogu nadvladati bez pomoći Majke Božje.

Ako se u Fatimi radi o tako puno toga, zapravo o svemu, tada toj snažnoj poruci Neba ne smijemo pridati samo polovičnu pozornost! Međutim, nažalost je se u desetljećima nakon 1917. slušalo samo polovično ili nika-ko, iako je Bog ipak tako jasno progovorio. Posljedice nije trebalo čekati. Kada spasonosna ruka Božja udari, dolazi do gorkog iskustva što to znači biti

prepušten samome sebi. Dvadeseto stoljeće ulazi u povijest kao stoljeće tragičnih događaja. Nikad nije čovječanstvo doživjelo tako puno strašnih ratova i progona, takva đavolska masovna ubojstva nedužnih, takav neobuzdani bijes uništavanja dječjih duša kao u posljednjih 100 godina – do danas! Taj bi se popis mogao nažalost bez problema nastaviti. No spomenimo samo još najveću nesreću koja prijeti ljudima: trijeznom procjenom čini se neospornim da još nikad toliko puno ljudi nije bilo izloženo opasnosti vječne propasti kao u ovim vremenima. „Tolike duše dolaze u pakao zato što nitko za njih ne moli i ne prikazuje žrtve“, tuži se Gospa Fatimska. I zato: „Da bi ga spasil, Bog želi u svijet uvesti pobožnost mojem Bezgrješnom Srcu!“.

Sudbina Portugala i Španjolske

Bog je dakle vremenitu i vječnu sreću čovječanstva povjerio Bezgrješnom Srcu Marijinom!

Kao bezgranično nježna majka puna ljubavi brine se Marija za svoju djecu, razumljivo je, najvjernije i najbolje! Tkogod posluša njezin glas iz Fatime i utekne joj se, doživjet će njezinu majčinsku ljubav koja najviše usrećuje. To je povijest posljednjih 100 godina mnogostruko dokazala – i to u velikom stilu! Da istaknemo samo jedan primjer: u tridesetima godinama izbio je u Španjolskoj strašni građanski rat. Tisuće svećenika i redovnika pali su kao žrtve mahnitosti komunističkih revolucionara i poubijani su zbog svoje vjere, pored nebrojenih laika koji su doživjeli istu sudbinu. Susjedna zemlja Portugal ostala je pošteđena. Razlika: Portugal je bio svečano posvećen Bezgrješnom Srcu Marijinom (13. svibnja 1931.), Španjolska ne! Već prije toga pokazala je Majka Božja na Portugalu što je spremna učiniti za one koji odgovore na njezinu ljubav te joj se posvete. Nakon što je od 1910. pokvarena masonska vlada protivna Crkvi zemlju sve više vodila prema

propasti, zahvaljujući znamenitim događajima u Fatimi među pukom je snažno procvala pobožnost prema Bezgrješnom Srcu Marijinom i molitva Krunice. Započela je preobrazba srdaca i uskoro cijelog građanskog poretka. Masoni su morali odstupiti i vodstvo države su preuzeli hrabri katolici. Povodom 25. obljetnice Fatime napisali su portugalski biskupi: „Da je netko prije 25 godina zatvorio oči i danas ih ponovno otvorio, ne bi mogao Portugal prepoznati. Tako je duboka i snažna bila preobrazba koju je proizvela tiha i nevidljiva djelatna moć ukazanja Kraljice svete Krunice.“

Fatima danas

Bog ostaje vjeran svojim obećanjima. Ono što je On obećao, toga se drži, pa i nakon 100 godina. Zato Fatima nije ni najmanje izgubila na aktualnosti i značenju, i to na svjetskoj razini. Ono što se dogodilo u Portugalu treba prema riječima Majke Božje Fatimske biti samo

uvod, znak i zalog blagoslova koji predstoji cijelomu svijetu, ako budu prihvaćeni njezini zahtjevi. I tu dolazimo do ključne točke! Dovoljno su dugo ljudi odbijali Marijinu ispruženu, spasonosnu ruku. Nije se htjelo jednostavno napustiti snove o civilizaciji bez Boga – unatoč svim neuspjesima! Nije li konačno vrijeme probuditi se, suočiti sa stvarnošću i pogledati stvari kako ih Bog vidi? Koju bi radost ljudi učinili Srcu Isusovom i Marijinom ako bi im konačno dopustili da im iskažu moć njihovog smilovanja. Kakav blagoslov za čovječanstvo! Hoće li obljetnica Fatime donijeti preokret? Na posljednje tjeskobno pitanje možemo, Bogu hvala, odgovoriti sa sigurnošću: da, dogodit će se preokret. Obećano nam je: „Na kraju će moje Bezgrješno Srce pobijediti“, iako ne možemo točnije reći kada će se to dogoditi. Sam Gospodin želio nas je utješiti i ohrabriti da će Marija jednog dana izvojevati pobjedu nad dvrdokornošću ljudi. U pogledu Njemačke, koja je nesumnjivo

istaknuta kao primjer drugima, Isus je izričito obećao: „Njemačka će se vratiti u Gospodnji ovčinjak: taj trenutak približava se vrlo polako, vrlo sporo, ali će konačno nastupiti te će Srce Isusovo i Marijino ondje tada na sjajni način vladati!“ [2]

Preokret u godini obljetnice?

Naravno, Božje planove ne možemo do kraja dokučiti. Ali među ostalim, i mi možemo utjecati na to kako brzo će se približiti ispunjenje velikih obećanja! Srce Isusovo i Marijino žele nas upotrijebiti kao oruđa u ostvarenju svojih „pla-

nova milosrđa“. Lako je odgovoriti na zahtjeve Neba! Svatko tko ima malo razumijevanja u glavi i ljubavi u srcu bit će oduševljen kada počne proučavati čudesnu povijest Fatime. Tko se može oglušiti tako domišljatost ljubavi Srca Isusovog i Marijinog? „Onaj tko se približava [ovim] dvjema užarenim pećima, ne izmiče se tome da sam usplamti, ili da iz njih uzme barem nešto žara“ [3]. Svima nam mora biti časna zadaća u godini Fatime, i to već od danas, dublje uči u veliku fatimsku poruku – ne samo da bismo bili njome očarani, nego još više, da bismo bolje shvatili što Majka

Božja kokretno od nas želi, i što to znači posvetiti se Bezgrješnom Srcu i postati njezino raspoloživo oruđe za spasenje svijeta kao i za obraćenje duša.

„Odluke“ na razini Distrikta

Na posljednjem svećeničkom susretu u Jaidhofu utvrdili smo sljedeće ključne točke, u svrhu da bi obljetnica Fatime za sve nas postala što plodonosnijom. One se tiču cijelog područja djelovanja u našem distriktu, pa tako i Hrvatske.

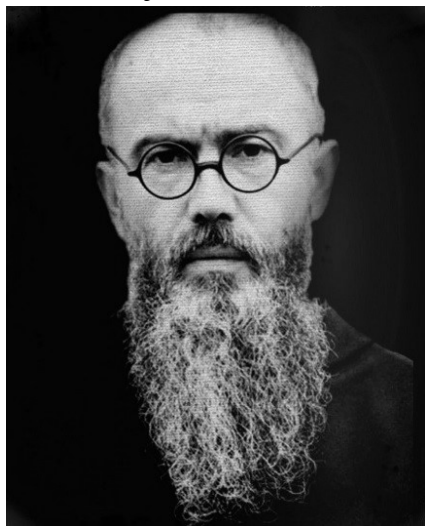
1) Revno uključenje u Križarsku vojnu svete Krunice

Bit će nam čast sudjelovati revno i radosno, sa spremnošću na žrtvu, u Križarskoj vojni svete Krunice koja će trajati do 22. kolovoza sljedeće godine. To je jedan svjetski molitveni juriš koji se potpuno zalaže za ostvarenje ciljeva Fatime i pomaže svakome pojedinačno živjeti prema volji Gospe Fatimske.

2) Utemeljenje Vojske Bezgrješne (Militia Immaculatae)

Ono što se u drugim zemljama (i u Grazu u Austriji) uspješno dogodilo, postavili smo si na razini distrikta kao cilj u ovoj godini obljetnice. Sv. p. Maksimilijan Kolbe bio je u vrijeme ukazanja u Fatimi od božanske providnosti odabran utemeljiti viteštvo koje se zalaže za pobjedu Bezgrješnog Srca Marijinog po cijelom svijetu. Svakom čovjeku dobre volje dana je mogućnost na najjednostavniji način postati vitezom, boriti se za taj uzvišeni cilj i raditi na posvećenju svoje duše. MI se mogao posljednjih godina u njemačkom govornom području već dobro proširiti, p. Stehlin svojim mjesečnim okružnim pismom daje vitezovima upute, a dobro uređena internetska stranica (koja bi uskoro trebala osvanuti i na hrvatskom) kao i časopis „Der Ritter der Immaculata“ (Vitez Bezgrješne) najprikladnija su sredstva za primanje i širenje informacija. Nadam se da će naš Distrikt

moći pridonijeti postizanju ambicioznog cilja, a to je Majci Božjoj posvetiti 100.000 vitezova u godini Fatime. Nadamo se uskoro i u Hrvatskoj upriličite prve obrede primanja u MI u našim kapelama, odnosno misijama.

3) Hodočasnički kip Gospe Fatimske

Prigodom našeg godišnjeg ophoda do Mariensäule u Beču blagoslovit ćemo u svibnju 2017. jedan kip Gospe Fatimske koji će potom hodočastiti kroz Austriju od kapele do kapele, od obitelji do obitelji. Nešto ćemo slično organizirati i za Hrvatsku,

o čemu ćete biti na vrijeme obaviješteni. Neka nam Gospa Fatimska ponovno i u sljedećoj godini podari obilne blagoslove, koje je u desetljećima prije prodora modernizma izlila posvuda na narode pri njezinim hodočašćima po cijelomu svijetu!

4) Službeno jubilejsko hodočašće Bratstva u Fatimu

Srdačno vas pozivamo da prema svojim mogućnostima sudjelujete na velikom hodočašću FSSPX-a u Fatimu od 21. do 23. kolovoza. Za naš Distrikt su već rezervirani letovi za 70 osoba iz Beča i Münchena kao i odgovarajući broj hotelskih soba u Fatimi. Uskoro ćemo vam moći dati točnije pojedinosti. Ovaj poziv vrijedi naravno i za naše vjernike iz Hrvatske kao i susjednih zemalja. Uskoro će biti dostupne točnije pojedinosti pa ćete se moći prijaviti kod naših svećenika ili na našu kontakt-adresu, a već sada možete izraziti svoje zanimanje i spremnost za sudjelovanjem.

Mi svećenici ćemo se nastojati što je više moguće potruditi da bismo vam u sljedećim mjesecima pomogli da preko propovijedi, tiskanih izdanja i savjeta možete sveto i plodonosno proslaviti fatimsku obljetnicu.

Neka nas Isus i Marija sve rasvijetle i ražare svetom revnošću da bismo uvijek živjeli za njihovu slavu i postali revni apostoli njihovih presvetih Srdaca - „na spasenje današnjeg svijeta“.

Sa srdačnim svećeničkim pozdravom i blagoslovom,

Vaš,

p. Stefan Frey,
Poglavar Distrikta

[1] Kardinal Cerejeira (*19. 11. 1888., Lousado, Portugal, +2. 8. 1977., Lisabon) bio je lisabonski nadbiskup i patrijarh

[2] Obećanje od 19. 3. 1940. dano sestri Luciji

[3] Sluga Božji p. Libermann

Pismo prijateljima i dobročiniteljima br. 86

Mons. Bernard Fellay

1917.-2017., važnost fatimske poruke

Dragi prijatelji i dobročinitelji,

Godine 1917. Gospa se udostojala posjetiti zemlju. Povjerila je trima vidjelicama u Fatimi poruku od nekoliko dijelova, od kojih su neki klasificirani pod nazivom „tajna“, tako da su fatimska „poruka“ i „tajna“ postali gotovo sinonimi. Potrebno je, međutim, između njih napraviti razliku. Poruka je odmah priopćena. Dijelovi koji pripadaju tajni su trebali biti kasnije

otkriveni, na razne datume, od kojih je zadnji bio 1960. Tajne se tiču glavnih događaja u Crkvi i svijetu, u skladu s načinom na koji se čovječanstvo odnosi prema Bogu. Oni se bave ratovima, nestankom cijelih naroda, ozbiljnim zabrudama koje se šire preko svih kontinenata, posvećenja Rusije od strane pape i biskupa, pobjedom Bezgrješnog Srca i razdobljem mira.

Uspostaviti pobožnost prema Bezgrješnom Srcu Marijinu u cijelom svijetu

Godinu dana prije proslave stogodišnjice fatimskih ukazanja, koja su priznata od strane Crkve kao autentična, dopustite mi da ponovim važnost ovog događaja i tu poruku, koja nas podsjeća na brojne temeljne vjerske istine i pokazuje stvarnu Božju intervenciju u ljudskoj povijesti.

1) Suština poruke nalazi se u ovim riječima Blažene Djevice sestre Luciji, 13. lipnja 1917. godine: „Isus vas želi upotrijebiti kako bi Mene učinio poznatom i voljenom. On želi uspostaviti Pobožnost mome Bezgrješnom Srcu u svijetu. Obećavam spasenje onima koji ga prihvate i njihove duše će biti ljubljene od Boga kao cvijeće koje sam postavila da krase njegovo prijestolje“.

Kada razmotrimo fatimsku poruku u cjelini, sa svojom tajnom, dok razmatramo utjecaj koji je imala i koji još ima na povijest Crkve i svijeta, postaje očito da se sve vrti oko božanske intervencije: „On (Isus) želi uspostaviti pobožnost

mom Bezgrješnom Srcu u svijetu“. Kasnije, kada je sestra Lucija upitala Presveto Srce zašto On želi posvetu Rusije, Gospodin joj je odgovorio: „Zato što želim da cijela moja Crkva prepozna ovu posvetu kao trijumf Bezgrješnog Srca Marijina, kako bi se onda pobožnost prema njoj mogla širiti i kako bi pobožnost prema Bezgrješnom Srcu bila postavljena uz bok pobožnosti Mog Presvetog Srca“ (proljeće 1936.).

2) Druga temeljna istina koja proizlazi iz fatimske poruka je, naravno, prava intervencija svemogućega Boga u ljudskoj povijesti, i pojedinaca i naroda. To je očita istina za nas, ali danas je široko napadnuta u ateističkom, liberalnom ili socijalističko-komunističkom svijetu - masonskom svijetu, koji želi vršiti svoje aktivnosti i ostvariti svoje planove bez ikakvog obzira prema Stvoritelju i Spasitelju, Bogu, našem Gospodinu Isusu Kristu. Nažalost, mnoge crkvene vođe su također ogrezli u ovoj ideji da svijet, nacionalne države i narodne vlasti ne moraju polagati račune Kristu Kralju, Kralju naroda. Mnogi elementi u fatimskoj poruci nam pokazuju

upravo suprotno. Ovo su tri od njih:

a) Presveta Djevica objašnjava fatimskoj djeci da je Bog stavio mir naroda u Marijine ruke. Hoće li oni uživati mir ili patiti od rata ovisi u prvom redu o Gospi, po izričitom uređenju Božje providnosti.

b) Odgovarajući na zahtjev Blažene Djevice za posvetu njezinom Bezgrešnom Srcu, portugalski biskupi su izvršili, dok je Španjolska ignorirala taj zahtjev. Sestra Lucija je sama objasnila da su nedaće koje su nakon toga pogodile Španjolsku (koje je Portugal izbjegao) bile posljedice toga što su španjolski biskupi zakazali učiniti tu posvetu.

c) Nakon navještaja da će, ako se svijet ne obrati, doći još strašnji rat, stigao je Drugi svjetski rat. Ako pažljivo razmotrimo najvažniji datume iz tog rata, možemo primijetiti da oni odgovaraju blagdanima Presvete Djevice Marije. Osobito 8. svibnja, na blagdan Marije Posrednice - nekad blagdan sv. Mihaela Arhanđela - je datum njemačke predaje; i 15.

kolovoza, na blagdan Velike Gospe, je datum kada je japanski car prihvatio poraz svoje zemlje.

Stvarna Božja intervencija u ljudskoj povijesti

3) „Bog se ne da izrugivati!“ (Gal 6:7). Ovo su, prema svjedočenju sestre Lucije, Gospodinove riječi 1929., dvije godine nakon što je Gospa došla da joj kaže da je stiglo vrijeme za posvećenje Rusije - zahtjev koji je ostao neostvaren: „Neka moji službenici znaju, da će ih, ako budu slijedili primjer francuskog kralja u odgađanju izvršenja moje zapovijedi [posveta Rusije], zadesiti ista nesreća“ (kolovoz 1931.). Te riječi podsjećaju na zahtjev od strane Srca Isusova Luju XIV 1689., koje je francuski kralj prezirao provesti. Sto godina kasnije izbila je Francuska revolucija, što je rezultiralo propašću kralja Luja XVI. i odsijecanjem njegove glave. Prijetnje od strane našeg Gospodina svojim službenicima su strašne, dakle oni će slijediti kralja Francuske u nesreću. Trenutni progoni mnogih kršćana, napadi na posvećen osobe, daju nam razloga da mislimo da, nažalost, svećenici

i biskupi, službenici Gospodinovi, još nisu popili ovaj kalež nesreće do kraja.

Sve to pokazuje važnost koju Naš Gospodin daje Fatimi i njezinim porukama o pobožnosti prema Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Možemo zaključiti da je povijest 20. i 21. stoljeća, duboko ovisna o ovoj božanskoj namjeri: pobožnosti Bezgrešnom Srcu, ali i krajnjom nepažnjom svijeta i mnogih crkvenih vođa u izvršenju te nakane, koja je očitovana s velikom jasnoćom i praćena izvanrednim čudima.

Na temelju Gospinih riječi možemo zaključiti da će Božji planovi dovesti do konačne slave trijumfa Bezgrješnog Srca Marijina, kada Rusiju bude posvetio Sveti Otac, ujedinjen s biskupima iz cijeloga svijeta. S ovom pobjedom, vrijeme mira je obećano svijetu i Crkvi.

Do sada mnogi pokušaji da se učini posveta nisu doveli do učinaka koje je Marija obećala. I unatoč neupitne vjerske obnove pravoslavne Rusije u posljednjih

nekoliko godina, danas ne vidimo ni posvećenje ni bilo kakvo povećanje pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Marijinu u svijetu. Upravo suprotno.

Godinu dana za pripremu stote obljetnice Fatime

Kako bi se kvalitetno pripremili za stogodišnjicu fatimskih ukazanja, odlučili smo pokrenuti novu Križarsku vojnu svete krunice, molitvu koja Bezgrešno Srce Marijino tako hitno traži.

Da bi što je moguće bliže odgovorili božanskim namjerama, i Gospinom inzistiranju na potrebi vršenja zadovoljštine za grijeh, mi ćemo usmjeriti naša srca na spajanje naše krunice s mnogo žrtava. Nadamo se da ćemo uspjeti ponuditi krunu od dvanaest milijuna krunica i pedeset milijuna žrtava. Svim srcem želimo raditi na širenju pobožnosti prema Bezgrešnom Srcu, posebno u ovo vrijeme molitve i pokore. To je prvobitna namjera naše Križarske vojne, kojoj također pridružujemo sinovski zahtjev za pobjedu njezinog Bezgrešnog Srca i za posvećenje Rusije prema Gospi-

nim uputama. I na kraju, u teškim vremenima kroz koja prolazimo, kako u svijetu, tako i u Crkvi, tražimo našu nebesku Majku za posebnu zaštitu Svećeničkog bratstva sv. Pija X., njihovih djela i svih s njima povezanih vjerskih zajednica.

Pozivamo sve vas, iz ljubavi prema Majci Božjoj, Njenom Žalosnom i Bezgrešnom Srcu, da umnožimo ta djela koja ćemo sami činiti, da vršimo ovu pobožnost intenzivnije i širimo ju. Stoga preporučujemo da nakon marljive pripreme, posvetite svoje domove i svoja djela Bezgrešnom Srcu i vršite pobožnost prvih pet subota u mjesecu, osobno nosite škapulare Gospe Karmelske i širite Čudotvornu medaljicu koji je Blažena

Djevica dala na Rue du Bac u Parizu - medaljon koji na poleđini prikazuje dva srca Isusa i Marije.

Ponudimo na taj način naš mali doprinos nebeskim zahtjevima, primimo božansku zaštitu, i iznad svega zadobijmo pravovremeno ispunjenje najljepšeg od svih obećanja: našeg spasenje, spasenja grješnika.

Neka vas se Gospa udostoji blagosloviti s djetetom Isusom, kao što lijepa, pobožna molitve iz Časoslova kaže: „Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria“.

Na blagdan Gospe Karmelske, 16. srpnja 2016.

+ Bernard Fellay

Poslanje FSSPX-a te Srce Isusovo i Marijino kao spasenjska sredstva u nevoljama današnjeg vremena

**p. Stefan Frey, predavanje održano u Zagrebu, Splitu i Rijeci,
3. i 4. rujna 2016.**

Dragi vjernici, dragi prijatelji, osobito me raduje što zajedno s vama mogu proslaviti ovaj trenutak, a to je početak redovitog apostolata Svećeničkog bratstva sv. Pija X. u Hrvatskoj. Uz Božju volju će naš dragi p. Tilošanec odsada biti ovdje u Hrvatskoj i redovito na tri mjesta: u Zagrebu, Splitu i Rijeci, služiti svete Mise i vršiti dušobrižništvo. U tome će mu pomagati p. Péter Papp, mađarski svećenik. Nebo je lijepo posložilo da taj početak pada upravo na blagdan sv. Pija X. On je zaštitnik našeg Bratstva i častimo ga kao jednog od najvećih papa cijele crkvene povijesti. Pio X. je bio kao jedan svjetionik u tami današnjeg vremena. A on je to bio zbog triju razloga: prvo, zbog svoje junačke svetosti koju je isijavao i zbog koje nam je svima veliki uzor. Drugo, po svojoj energičnoj borbi protiv pokvarenih zabluda modernizma. I treće, po svojem dubokosežnom programu za obnovu Crkve. Crkvi je podario novi sjaj, vodio je ljude Bogu i proširio je kršćanstvo. I zato ga

slavimo kao svog zaštitnika – Svećeničko bratstvo se obvezalo slijediti njegov uzor i reformni program. Kada je nadbiskup Lefebvre 1970. utemeljio Svećeničko bratstvo, imao je točno te tri točke pred očima: svetost, poglavito svećenstva; borba za obranu katoličke vjere protiv modernističkih zabluda; i obnovu Crkve u jednoj od najvećih kriza u crkvenoj povijesti.

Želio bih vam u ovom predavanju izložiti kako je nadbiskup Lefebvre htio ostvariti ove tri točke. Temu ćemo obraditi u svjetlu stote obljetnice ukazanja u Fatimi. Važno je da si postavimo pitanje: što mi svećenici želimo učiniti ovdje u Hrvatskoj i koja je vaša zadaća u današnjem vremenu, vas koji pripadate na jedan način duhovnoj obitelji našeg Svećeničkog bratstva? Na to bih želio dati odgovor. Kako rekoh, naslov predavanja glasi: Svećeničko bratstvo sv. Pija X. te Presveto Srce Isusovo i Bezgrješno Srce Marijino. Kada je nadbiskup Lefebvre prije 46 godina

utemeljio Svećeničko bratstvo sv. Pija X., dao mu je naziv: Apostoli Isusa i Marije. Istovremeno mu je dao i logo, zaštitni znak, i to najljepši koji možemo zamisliti: ujedinjena srca Isusa i Marije na čijem vrhu stoji kraljevska kruna. Drugim riječima, Bratstvo ima zadaću širiti blagu vlast tih dvaju srdaca. I to ima vrlo duboko, aktualno značenje u današnjem vremenu.

A koje je to značenje? Odgovor nam daje anđeo koji se prije 100 godina ukazao u Fatimi. Ove godine slavimo 100. obljetnicu ukazanja arkandela Mihaela u Fatimi koji je svaki puta govorio o Srcu Isusovom i Marijinom. U drugom ukazanju rekao je djeci: ne bojte se, puno molite i prikazujte žrtve, presveta Srca Isusa i Marije imaju s vama planove milosrđa. To

znači, ovo troje djece je odabrano da bi u svijetu objavili planove milosrđa. A prije svega svećenici imaju zadaću ostvariti te planove. I vi, dragi vjernici, uključeni ste u te planove, vi pomažete u ostvarenju tih planova. A koji su to planovi milosrđa koje imaju Srce Isusovo i Marijino? Godinu dana poslije, 1917., Majka Božja će to objasniti. Sažeto možemo reći da ta poruka glasi: Presveto Srce Isusovo i Marijino su spasenjska sredstva za sve potrebe vremena – za osobne, obiteljske, društvene i crkvene potrebe. A Majka Božja još dodaje: spasenjska sredstva u posljednjim vremenima u kojima živimo.

A što su to posljednja vremena? Pape su nam to sasvim jasno objasnili. No ne samo pape, već i sam Isus u svojim ukazanjima sv. Margareti Mariji Alacoque u Paray-le-Monialu kao i Majka Božja u Fatimi. Posljednja vremena ne znače sam kraj vremena kada će doći Antikrist, već vremensko razdoblje u kojemu đavao poduzima posljednje napore da bi Bogu otrgnuo duše i priveo ih svojoj vlasti. I pape su kazali da se može točno utvrditi kada su počela posljednja vremena. Moramo znati da je đavao lukav i da je dobro

isplanirao kako uspjeti čovječanstvo otrgnuti od Boga i privesti ga svojoj tiranskoj vlasti. Njegov je plan bila trostruka revolucija, ustanak protiv Boga koji možemo povijesno točno utvrditi prema 3 datuma. Vjerujem da je to jako važno shvatiti kako bismo mogli razumjeti i svoje obveze u današnjem vremenu.

Trostruka revolucija protiv Boga

Prva etapa pobune protiv Boga bila je 1517. s nastupom Luthera i reformacijom. Taj prvi korak bio je ustanak protiv Katoličke crkve. Luther je prezirao Katoličku crkvu – nazivao ju je babilonskom bludnicom, papu antikristom, a sv. Misu đavolskim djelom. To je bila prva faza koju je davao izveo preko krivovjerja protestantizma. To možemo dobro razumjeti: davao je izumio to krivovjerje da bi otrgnuo ljude od Kristove Crkve. Kada Isus govori o njemu, upotrebljava dva naziva: *otac laži* – preko laži odnosno krivovjerja želi otrgnuti ljude od Boga, i *ubojica od početka* – želi ih podložiti svojoj tiranskoj vlasti. I to se tada dogodilo, kada su se veliki dijelovi Europe odvojili od Katoličke crkve i u određenoj mjeri potpali đavolskoj

vlasti, izbio je u Europi kaos i ratovi – prije svega seljački ratovi i Tridesetogodišnji rat. Oni su strašno bjesnili, tako da je u pojedinim područjima – primjerice u Njemačkoj, stanovništvo gotovo posve istrijebljeno. To samo pokazuje da kada ljudi napuste Boga, u svijetu izbija đavolska strahovlada.

Nakon 200 godina, 1717., izbila je druga faza revolucije koju označuje osnivanje masonerije. Ovaj puta je to bio ustanak protiv Krista i njegovog djela otkupljenja. Masoni dakle opet preko svojeg krivovjerja – koje je liberalizam, žele ljude otrgnuti od Krista. Cilj masonerije je društvo i države raskršćaniti. Posljedica tog krivovjerja je ponovno kaos i tiranija u Europi – francuska revolucija i napoleonski ratovi. Tu se opet davao očituje kao otac laži i čovjekoubojica od početka. A treća etapa ili vrhunac te pobune je izbijanje komunizma 1917. godine kroz krivovjerje ateističkog materijalizma, koje je ustanak protiv samog Boga i njegovog postojanja. Posljedice su ponovno kaos u Europi i cijelome svijetu. Najstrašnija tiranija koje je ikada bilo na svijetu je komunistička tiranija u 20. st. U vašoj zemlji ste to mogli doživjeti na

strašan način – statistike govore o 600 poubijanih svećenika i redovnika. U Kini, za vrijeme strahovlade Mao Ce-tunga, govori se o strašnoj brojci od 100 milijuna žrtava. U svemu tome vidimo kako se povijesno, kroz ove tri faze revolucije, ostvario đavolski plan da kroz krivovjerja ljude odvede od Boga i uvede ih u svoju tiraniju.

Božji trostruki odgovor na revoluciju

Sada dolazi pitanje kako je dragi Bog na to reagirao? On je to dopustio jer je ljudima dao slobodu. Sve te nevolje i strahote dopustio je kao kaznu za ljudske grijehe, ali je Bog imao smilovanje i suosjećanje s ljudima. Vidio je kako ljudi idu prema propasti – vremenitoj, kao i onoj vječnoj. Kod svake faze revolucije on je poslao spasenjska sredstva da bi spasio ljude. U prvoj fazi, reformaciji, je Crkvi podario puno svetaca, poglavito isusovačkih, koji su svetost Crkve doveli na vidjelo, da ona zasja te su nadvladali krivovjerje protestantizma kroz protureformaciju. Jako je zanimljivo da je baš u 16. st. bilo jako puno svetaca. To je bilo spasenjsko sredstvo koje je Bog poslao.

Kod druge faze spasenjsko sredstvo bila je objava Presvetog Srca Isusovog u Paray-le-Monialu. Bog objavljuje svoje božansko Srce i uvodi u Crkvi pobožnost svome Srcu. Masoni su udaljili ljude od Krista, države raskršćanili i zato se Krist ukazuje sv. Margareti Mariji i otvara, objavljuje svoje Srce i plamen svoje ljubavi. On joj kaže: moje Srce toliko gori od ljubavi da ga se više ne može zadržati. Masoni odvlače ljude od Boga, a Krist ih privlači k sebi. Zanimljivo je da su pape koji su osudili zablude i liberalizam, posebice vjersku slobodu, govorili da ljudi trebaju tražiti utočište u Srcu Isusovom jer je to Srce spasenjsko sredstvo za nevolje vremena. Gotovo svi pape 19. st. sve do Pija XII. naučavali su da je Presveto Srce Isusovo pobje-

donosni znak protiv liberalnih zabluda u nevoljama ovog

vremena. A naš zaštitnik, sv. Pio X., odredio je, primjerice, da treba svake godine izvršiti posvetu svijeta Presvetom Srcu Isusovom. Kada pogledamo u povijest vidimo da se pobožnost Presvetom Srcu Isusovom nevjerojatno proslavila i da se kroz nju jako puno ljudi obratilo. Prije svega, u prvoj polovici 20. st. milijuni i milijuni obitelji posvetile su se Srcu Isusovom, bilo je jako puno obraćenja kroz djelo ustoličenja Presvetog Srca Isusovog. Ali nažalost, kada je došao II. vatikanski sabor, sve se to srušilo. Uzmimo za primjer da se nisu samo obitelji posvetile Presvetom Srcu Isusovom, nego i društvene ustanove, škole, sveučilišta. Končno, i same države posvećene su Srcu Isusovom. Primjerice, 1919. se Španjolska svečano i službeno posvetilo Srcu Isusovom. To je bila velebna svečanost, otkriven je kip visok 24 m, a španjolski državni poglavar je službeno pročitao čin posvete – Španjolska treba pripadati Srcu Isusovom i ono je kralj Španjolske. Dakle, odgovor neba protiv masona i liberalnih zabluda je Srce Isusovo koje trijumfira u srcima, obiteljima i državama.

Kod treće revolucije, komunizma, iste godine, gotovo istovremeno, ukazuje se Majka Božja u Fatimi i objavljuje svoje Bezgrješno Srce. A sestra Lucija kaže: Bezgrješno Srce je posljednje spasenjsko sredstvo za svijet. Pri tome ono nije novo spasenjsko sredstvo ili nadomjestak za prijašnje, nego njegova dopuna. Srce Marijino nam je darovano da bismo što brže došli Srcu Isusovom koje je vrelo svih milosti i blagoslova. Ponovno vidimo da se nakon 1917. kada je objavljena fatimska poruka događa velebna obnova vjere, nebrojena obraćenja. Srce Marijino je dakle spasenjsko sredstvo protiv ateizma i materijalizma. Vrijeme prve polovice 20. st. nažalost nismo doživjeli, ali imamo neke primjere. Naše Bratstvo ima misije u Aziji - Južnoj Koreji, kao i Africi. Stariji ljudi svjedoče da su vidjeli kada je hodočasnički kip Gospe Fatimske došao u njihovo selo koje je bilo pogansko, ono je postalo katoličko. Kada je kip Gospe Fatimske prolazio kroz različite zemlje, to je bio uistinu pobjednički ophod Majke Božje. Kada je počeo Koncil nadb. Lefebvre je rekao da je pobožnost Srcu Isusovom i Marijinom ljude toliko osvojila i obnovila Crkvu da bi, da je Koncil

bio dobro vođen, to bio trijumf za Crkvu, da bi se tada protestanti vratili. Ali nažalost se dogodilo upravo suprotno. Upravo ta velika đavolska krivovjerja koja je on izumio da bi ljude vodio u propast: protestantizam, liberalizam i lijeve ideologije, su prodrle u Crkvu.

Naš osobni odgovor na Isusov i Marijin poziv

Moramo nažalost ustanoviti da je sadašnji papa Franjo zastupnik tih triju zabluda. Doživjeli smo nažalost kako papa Franjo hvali Luthera visokim pohvalama. Doživjeli smo da je on posve liberalan te govori da ne igra ulogu koje smo religije, a nažalost i da hvali ekstremne ljevičarske političare. To je velika tragedija – s papom Franjom kriza Crkva dosiže svoj dramatični vrhunac. Vidjeli smo kako sam Bog zahvaća u svoje nutarnje dubine da bi odande poslao tri spasenjska sredstva: svetost Crkve, Srce Isusovo i Bezgrješno Srce Marijino. To je naša zadaća: prihvatiti ta tri sredstva koja je dragi Bog dao za spasenje ljudi. Prvo, moramo se truditi da bismo živjeli svetim životom. I upravo to je bio cilj kada je Nadbiskup utemeljio Bratstvo – promicati svetost sve-

ćenstva. Želio je da iz njega izrastu ne samo dobri, nego i sveti svećenici. Potom moramo gajiti pobožnost prema Srcu Isusovom i Bezgrješnom Srcu Marijinom. Zato zaštitni znak, logo ujedinjenih srdaca Isusa i Marije s krunom na vrhu. Vjerujem da je, dragi vjernici, jako važno proučavati pobožnost Srcu Isusovom, posebno kroz poruke upućene sv. Margareti Mariji Alacoque – divna obećanja koje je Srce Isusovo dalo svakome od nas. Kada častimo Srce Isusovo, obećava Spasitelj da će blagosloviti sva naša nastojanja i biti nam u pomoći u svim nevoljama te da će nas voditi do visokog stupnja svetosti. Treće, moramo proučavati veliku fatimsku poruku za današnje vrijeme da bismo revno ispunili

ono što Majka Božja želi od nas. Ona traži od nas da puno molimo i prikažemo puno žrtava te činimo zadovoljštinu za toliko puno grijeha u današnjem svijetu. I Majka Božja nam je dala divna obećanja. Obećala je da će svijetu biti podaren mir i da će se narodi vratiti Bogu. To je velika utjeha jer kada promatramo ovaj svijet, vidimo da stvari postaju sve gorima i mogli bismo, ljudski gledano, samo očajavati. Vidimo kako se sada Europa islamizira, a strašna džender-ideologija se svugdje širi i prodire.

A Majka Božja je obećala da će njezino Bezgrješno Srce pobijediti. Jedan primjer kako će izgledati ta pobjeda. Majka Božja je u pogledu Njemačke obećala sljedeće. Godine 1940. Isus se objavio sestri Luciji i rekao joj da će se Njemačka vratiti Kristovom ovčinjaku. Taj se trenutak polako i teško bliži, ali će doći i tada će ondje Srce Isusovo i Marijino sjajno vladati. To je divno obećanje Srca Isusovog i Bezgrješnog Srca Marijinog u pogledu Njemačke kao primjer, ali ono vrijede i za druge zemlje, i ondje će oni sjajno vladati. To je vladavina ovih srdaca, a srce je simbol ljubavi, dakle oni će vladati u ljubavi

nasuprot đavlovoj tiranskoj vladavini. To je naša zadaća, dragi prijatelji – trebamo biti apostoli Srca Isusovog i Marijinog! Zsigurno, Svećeničko bratstvo treba se boriti protiv krivovjerja, ali prije svega moramo biti apostoli Isusovi i Marijini. A za to imamo jednostavno sredstvo – oba spasenjska sredstva: poruku Srca Isusovog i fatimsku poruku koju živimo i koju vi, drugi prijatelji, možete drugima raširiti. Nadolazeća obljetnica 2017. daje nam mogućnost da proučavamo fatimsku poruku, da širimo literaturu i knjige i na taj način budemo apostoli. U tom smislu, u duhu Fatime želi Svećeničko bratstvo širiti djelo sv. Maksimilijana Kolbea, Vojsku Bezgrješne (Militia Immaculatae), koju ćemo osnovati i u Hrvatskoj. Svatko od vas može postati njezinim članom i imat ćete priliku pobliže upoznati to veličanstveno djelo sv. Maksimilijana Kolbea koje je on osnovao u duhu Fatime s čudesnim uspjehom. I zato se nadamo da ćemo našim trudom, molitvama, žrtvama koje prinosimo u sklopu Križarske vojne svete Krunice moći pridonijeti – a to može svatko od vas, trijumfu Srca Isusovog i Marijinog.

Križarska vojna sv. Krunice - svakodnevna žrtva

U okviru velike Križarske vojne svete krunice kao priprava za 100. obljetnicu ukazanja Majke Božje u Fatimi pozvao je Generalni poglavar FSSPX-a na molitvu i žrtvu.

Od 15. kolovoza ove godine do 22. kolovoza 2017. treba na čast Gospe Fatimske biti stvoren jedan „duhovni cvjetni vijenac“ od ukupno 12 milijuna krunica i 50 milijuna žrtava.

U pogledu nakana molitve Krunice piše p. Firmin Udressy: „Tko već redovito moli krunicu za jednu posebnu nakanu, može unatoč tome dodati jednu dodatnu mo-

litvenu nakanu i potom unijeti desetice; sa svakom deseticom može se načelno povezati više nakana“.

Smisao žrtve

U Teološkoj sumi (III. knjiga, 22. čl., 2. p.) objašnjava sv. Toma Akvinski što je žrtva: „Prema sv. Augustinu ‚je svaka vidljiva žrtva sakrament, tj. sveti znak nevidljive žrtve‘. Nevidljiva je pak ona žrtva u kojoj čovjek Bogu prikazuje svoj duh, prema Ps 50: ‚Žrtva Bogu duh je raskajan‘. Sve dakle što se Bogu prinosi sa svrhom da se čovjekov

duh usmjeri prema Bogu može se označiti žrtvom“.

P. Firmin Udressy to osvjetljava:

„Jedna žrtva ili jedno pokorničko djelo sadržava dakle jedan manje ili više vidljivi čin (npr., molitvu, odricanje od slatkiša ili cigareta, djelo milosrđa, dobro ispunjenje staleške dužnosti, osmeh na protivnost, čin strpljivosti u ljutnji, itd.) i nutarnji stav (uzdizanje duha Bogu, ljubav, predanje, poslušnost...). Djelo je znak tog nutarnjeg stava koji je najvažniji i bez kojega čin ne bi bio žrtva. Post i milostinja oholog farizeja u prisposobi (Lk 18, 9-14) nisu se Bogu svidjeli jer nisu bili iz ljubavi prema Bogu, nego iz samodopadnosti. Nemojmo dakle tražiti žrtve „prema svojem ukusu“, nego budimo obazrivi na Božju providnost koja nam šalje prigodu svladati se i očitovati svoju ljubav.

Smrt koju je Gospodin Isus Krist uzeo na sebe bila je najsavršenija žrtva. Ona je bila vidljivi znak našeg nutarnjeg predanja: „Žrtva je uvjet ljubavi, i Gospodin nam je to dobro stavio pred oči, rukama raširenim na križu, probijenim rukama i nogama, probodenim

srcem. To je žrtva našeg Gospodina iz ljubavi prema Bogu, svom Ocu, i iz ljubavi prema bližnjemu za spasenje duša. Kroz žrtvu nam se daje važan nauk o ljubavi.“ (nadbiskup Marcel Lefebvre)

Kao članovi otajstvenog Tijela Kristovog nastavljamo žrtvu Bogočovjeka. Iz njegovih zasluga primaju naša djela – bolje rečeno djela Kristova u nama, svoju nadnaravnu vrijednost. Tako imamo svakog dana tisuće mogućnosti prinijeti male žrtve. Sve što Bogu prinosimo na nutarnji način u ljubavi da bismo naš duh usmjerili na njega, da bismo vježbali i razvijali kreposti, ima jedno tajanstveno značenje u trajnom djelu otkupljenja. Zato je Majka Božja kazala djeci pastirima u Fatimi: „Činite iz svega što možete žrtvu i prinosite je Bogu kao zadovoljštinu za grijeha po kojima ga se vrijeđa i za obraćenje grješnika.“

Također još jednom navodimo nakane naših Krunica i žrtvi. Križarska vojna prati želju koju je Bezgrješna Djevica sama navela:

(I) Isus želi u svijetu učvrstiti čašćenje Bezgrješnog Srca Mari-

jinog. Zbog toga su svi vjernici pozvani:

1. dnevno moliti Kronicu, sami ili u obitelji;
2. na usavršavanje predanja kroz pričesti zadovoljština na 5 uzastopnih prvih subota. Isto tako i na umnoženje dnevnih žrtvi u duhu okajavanja uvreda protiv Marije;
3. nositi Čudotvornu medaljicu te je dalje širiti;
4. posvetiti svoje kuće i stanove Bezgrješnom Srcu Marijinom.

Pored širenja ovog predanja molit ćemo dodatno:

(II) za pobjedu Bezgrješnog Srca Marijinog

(III) za Papu i sve biskupe katoličkog svijeta, da posvete Rusiju žalosnom i Bezgrješnom Srcu Marijinom.

Kao posebnu nakanu ćemo dodati molitvu za zaštitu Bezgrješnog Srca Marijinog za Svećeničko bratstvo sv. Pija X. i sve njegove članove kao i za sve redovničke zajednice Tradicije (IV).

Uključimo se velikodušno u ovu molitvenu akciju!

Intervju sa svećenicima Bratstva u Slobodnoj Dalmaciji

Prigodom posjeta p. Freya Hrvatskoj obavili su p. Tilošanec i on razgovor s novinarkom Slobodne Dalmacije T. Marović o djelovanju i poslanju Svećeničkog bratstva sv. Pija X. Tekst prenosimo ovdje u cijelosti.

Ne može biti više istina, samo naša vodi Bogu!

PATER STEFAN FREY, inače Švicarac, vrhovnik austrijskog distrikta inače kontroverznog Svećeničkog bratstva svetoga Pija X., oko čijeg se rada u crkvenim krugovima već duže vrijeme vode prijepori, protekloga vikenda posjetio je Split. Pošto pripadnicima ove apostolske družine nije dozvoljeno služiti mise u crkvama jer,

kako se to službeno kaže, „nisu u punom zajedništvu Crkve“, misno slavlje služili su u dvorani hotela „Dujam“. Grad svetoga Dujma, tvrdi pater Stefan, pripada austrijskom distriktu jer u Hrvatskoj imaju tek jednog svećenika, mladog patera Marka Tilošaneca, a potrebna su barem dvojica da bi osnovali vlastiti priorat. Pater

Marko pak tvrdi kako je zainteresiranih sve više i više, no ima i onih koji na njihove susrete dođu kurioziteta radi, budući da ovo bratstvo služi isključivo tradicionalnu misu, onu koja se služila prije šezdesetih godina prošlog stoljeća. Dakle na latinskom jeziku, svećenici su okrenuti prema oltaru i svetohraništu, vjernici klečeći primaju pričest, a hostiju nije dozvoljeno primiti na ruku... Javnost o njima uglavnom jako malo zna, protivnici su ekumenizma i međureligijskog dijaloga, ne podržavaju reforme za poništenje kršćanskog braka, ali ni papinu otvorenost prema homoseksualcima. Točnije, već pedeset godina ne prihvaćaju i kritiziraju Drugi vatikanski koncil jer tvrde da nije ispunio obećanje o novom proljeću crkve, već je vjera u zapadnim zemljama, smatraju, u konstantnom opadanju. Iako mnogi glavni uzrok tome vide u sekularizaciji modernoga društva, lefebvreovci (nazvani po osnivaču, nadbiskupu Marcelu Lefebvreu) smatraju da je upravo to rezultat kardinalne pogreške koju je zauzeo Drugi vatikanski sabor, jer umjesto da se suprotstavio tom trendu i tako zaštitio vjernike, išao je za

prilagodbom svijetu. Prema riječima naših sugovornika, Bratstvo ima 610 svećenika koji djeluju u više od 70 zemalja, oko 600 redovnika, redovnica, časnih sestara i braće, 250 bogoslova, šest međunarodnih bogoslovija, više od 100 škola, te dva sveučilišna instituta.

Pater Marko, vi ste prvi i jedini Hrvat koji je službeno primljen u Bratstvo kao član. Kako je došlo do te odluke?

PATER MARKO: Za svećenika sam nakon dovršene formacije u zagrebačkoj Bogosloviji zaređen 2013. za Varaždinsku biskupiju. Potom sam nakon kraćeg vremena na župi odlučio prijeći u Svećeničko bratstvo sv. Pija X., zajednicu koja se posvetila očuvanju tradicionalnog katoličkog nauka i liturgije. Djelujemo u nekoliko gradova u Hrvatskoj, pa dosta putujem, a dio mjeseca provedem s braćom u Austriji, u prioratu naše apostolske družine. Držimo da svećenici bolje djeluju kada žive u zajednici, a ne sami.

Kakav je trenutni položaj Bratstva unutar katoličke Crkve?

PATER MARKO: Ubrzo nakon što je nadbiskup Lefebvre osnovao Bogosloviju u Econeu, njegovo djelo postalo je smetnja francuskim biskupima. Uslijedile su lažne optužbe i Bratstvu je oduzeto crkveno priznanje, što se održalo do danas. Papa Benedikt XVI. napravio je iskorak prema nama, a aktualni papa Franjo još kao nadbiskup Buenos Airesa primio je životopis nadbiskupa Lefebvrea i knjiga mu se toliko svidjela da ju je dvaput pročitao. Prethodno je već jednom pohvalio Bratstvo zbog neumornog rada, pa možemo zaključiti da prema nama gaji simpatije.

PATER FREY: S radošću vam mogu potvrditi da odnosi s Rimom idu u dobrom smjeru i nadamo se da će se problemi ipak riješiti, te da ćemo s vremenom dobiti puno priznanje. Željeli bismo da nas Rim prihvati onakve kakvi jesmo, s našim identitetom. Tako bismo imali veću slobodu i ne bismo doživljavali osude od mjesnih biskupa. Ipak, u Crkvi vlada velika kriza, a s obzirom na istine vjere možemo reći i poprilična pomutnja među vjernicima. Crkva je osnovana od Boga, da nastavi

otkupiteljsko djelo Kristovo, smatramo da je Drugi vatikanski koncil to shvaćanje promijenio.

No, je li vaše Bratstvo i formalno katoličko?

PATER MARKO: Nalazimo se nažalost u mučnoj situaciji kada ne možemo prihvatiti reforme koje dolaze od autoriteta u Crkvi, moramo uskratiti poslušnost tim destruktivnim reformama, ali činimo to iz vjernosti Crkvi svih vjekova, katoličkom nauku, liturgiji, duhovnosti, koja je sigurno i jedino jamstvo našeg spasenja. Zbog te vjernosti tradicionalne se svećenike kažnjava i zabranjuje im se djelovanje, no kako kaže apostolski prvak sv. Petar, treba se više pokoravati Bogu, nego ljudima. Odnosno, trebamo se pokoravati i biti poslušni onome što je Crkva uvijek ispovijedala i činila, a ne destruktivnim novotarijama koje to dovode u pitanje. To je pojam prave poslušnosti. Zato kažemo, da, katolici smo jer držimo sve ono što je potrebno da bi netko bio katolik, dok mnogi koji se sami nazivaju tim imenom, ne ispunjavaju te uvjete.

Vjernici, teolozi, svećenici na promjene koje je donio Drugi vatikanski koncil uglavnom gledaju izuzetno pozitivno. Crkva se, kažu, konačno otvorila prema svijetu, narodu, običnim ljudima, a plodovi su veliki. No, vi upravo tu vidite opasnost?

PATER FREY: Duh Sveti je taj koji Crkvi jamči nezabludivost i tijekom ove postkoncilske krize može nam ipak dati pouzdanja i učvrstiti nas u toj vjeri. Postkoncilski pape nisu nametali novotarije na autoritativan način, nego samo s vrlo slabim i neobvezujućim izričajem. Primjerice, slučaj oko uvođenja novog obreda mise,

nametnut je s vrlo neodređenim i neobvezujućim izričajem, koji ni u čemu nije narušio pravnu snagu tradicionalnog obreda, koji ima svoju trajnu vrijednost i nitko ga ne može ukinuti. To je potvrdio i papa Benedikt XVI. u svom motupropriju Summorum Pontificum.

PATER MARKO: Susret pape Franje s pripadnicima ostalih vjera najočitiji je pokazatelj dokle vodi cjelokupna modernistička orijentacija koja se nametnula na Drugom vatikanskom saboru te se nakon njega razvija i provodi u djelo. Nakon takve jedne manifestacije nijedan katolik ne može razumjeti zašto bi bilo potrebno da se itko obrati na katoličku vjeru te će po logici stvari lako upasti u temeljno krivovjere da su sve religije dobre i spasonosne.

Prijetnja je dakle otvorenost prema drugim religijama?

PATER FREY: Danas se lako dobije dojam da je kršćanstvo samo jedna među mnogim religijama, odnosno da svaka religija na svoj način vodi ljude Bogu. Smatramo da ne može biti

više istina, istina je samo jedna! Dakle, u Katoličkoj Crkvi jedino je Isus Krist došao za spasenje svih ljudi, nijedan drugi Bog. Samo je jedna religija od Boga objavljena, a to je katolička, jer je Katoličku crkvu utemeljio naš Gospodin, dok su druge religije ljudsko iznašasće i sadrže u sebi nebrojene zablude. Zato je bitno misionarsko djelovanje koje se u Crkvi gubi, odnosno opstaje samo na društvenoj, no ne i duhovnoj dimenziji. Pa Krist je rekao da idemo po svem svijetu i naviještamo evanđelje (Mt 28, 19-20), odnosno mi svećenici trebamo pridobiti ljude za Krista. Za nikog drugog, već za Krista.

Ipak, živimo u stoljeću kojem je tolerancija lajtmotiv.

PATER FREY: Tolerancija nije problem. Crkva ne smije ljude siliti, stvar je slobodne volje, to je „rat“ oko uvjerenja. Dakle, Crkva naviješta Istinu, ali nikoga se ne smije i ne može na vjeru ili naša uvjerenja prisiliti. No, razmislite, ako su svi u pravu, onda istine jednostavno nema jer sve je relativno. Posljedica je strah i potpuni nedostatak orijentacije, a to je aktualni problem modernog

društva. Ne može se s jedne strane biti vjeran Crkvi, a s druge udovoljiti svijetu. To jednostavno ne ide zajedno.

Jedna od glavnih odlika Bratstva je služenje tradicionalne mise. Kako to izgleda?

PATER MARKO: Tradicionalna sveta misa u Hrvatskoj se nije slavila od Drugog vatikanskog sabora sve do 2011. Godine. Tada se počela služiti u jednoj crkvi u Zagrebu, no svećenik koji ju je predvodio preminuo je pa otada više nema redovitih misa. Tradicionalno bogoslužje jamstvo je očuvanja i jačanja naše vjere, a godine 2007. papa Benedikt XVI. dopustio ga je služiti u svakoj župi, no to nije zaživjelo u praksi. Služi se na latinskom, a propovijed je na narodnom jeziku. Dio mise, kanon, svećenik govori tiho, okrenut prema oltaru i svetohraništu. Pjevaju se gregorijanski napjevi na latinskom, no mogu i pučke vjerske pjesme. Pričest se prima klečeći, na usta, ne na ruku... Upravo je pričest na ruku najjasniji primjer revolucionarnih reformi u vjeri da Krist u hostiji nije stvarno

i trajno prisutan, nego da je to samo simbol.

PATER FREY: Treba napomenuti da se tradicionalnom liturgijom ljude vodi prema Spasitelju, a ističe i formaciju svećenika koja se temelji na duhovnosti svete mise, a ne ograničava se samo na društvene teme. Kada uspoređujem staru i novu misu, u tradicionalnoj je Bog u središtu, a cilj svećenika je voditi ljude prema Bogu, dok je nova misa usredotočenija na čovjeka, riječ je dakle o antropološkom obratu. Stari obred je strogo određen, nema mjesta za prazan hod ni bilo kakva druga odstupanja.

Kažete da djelujete u više od 70 zemalja svijeta, a vaših 610 svećenika i oko 600 redovnika, redovnica i časnih sestara i braće trudi se pomoći vjernicima. Što je

najveća prijetnja u brzom 21. stoljeću?

PATER FREY: Društvo, pogotovo mladi, traže izlaz. Sve više se susrećemo s onima koji su se zasitili materijalizma, bolesti današnjice... Ljudi žele vjerovati da život može biti drugačiji, duboko ispunjen i radostan, stoga tragaju za pravim vrijednostima. U Hrvatskoj to još uvijek nije slučaj kao u zapadnoj Europi.

PATER MARKO: U tom smislu smatramo da su bitne tradicionalne pobožnosti koje potiču na mir, sabranosti i intenzivniji odnos s Kristom. I Europa je postala nesigurna. Puna je neizvjesnosti i brige, ljudi traže sigurnost, strahuju od terorističkih islamističkih napada, a sigurnost je moguće pronaći samo u Bogu. Stoga smo otvoreni i za duhovne vježbe.

Uz kršćanske mučenike današnjice

„Peti susret u Asizu“ održat će se ovoga listopada, a predsjedat će mu naš Sveti Otac i na njemu će sudjelovati druge vjerske skupine. Na to možemo dati sljedeći odgovor:

Novi međureligijski susret na kojem će predsjedati papa Franjo održat će se u Asizu 27. listopada 2016. Naoružani stalnim naukom papa prije Drugog vatikanskog sabora, Svećeničko bratstvo sv. Pija X. neće moliti s 400 predstavnika svjetskih religija koji će zazivati vjerovanja Muhameda, Bude, Konfucija i Kali pored onih koji ispovijedaju katoličku vjeru: Vjerujem u jednoga Boga, Oca Svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje, svega vidljivoga i nevidljivoga. I u jednoga Gospodina, Isusa Krista, Sina njegova jedinorođenoga, rođenog od Oca prije svih vjekova.

Bratstvo će moliti s onima i za one koji trenutačno prolaze progone zbog svoje vjernosti katoličkom CREDU, za one kršćane umrle mučeničkom smrću u Egiptu, Siriji, Iraku, Nigeriji, Pakistanu, na Tajlandu, u Indoneziji, na Filipinima i drugdje.

Generalni kapitul Svećeničkog bratstva sv. Pija X. podsjeća u svojoj zaključnoj izjavi od 17. srpnja 2012.: „Ujedinjujemo se s drugim kršćanima koji prolaze progone u zemljama po cijelom svijetu, koji trpe za katoličku vjeru, često do smrti. Njihova krv, prolivena u jedinstvu s onom Žrtve na našim oltarima, znak je obnove Crkve u glavi i udovima, u skladu sa starom izrekom, *‘sanguis martyrum semen christianorum’*.” (DICI, br. 259, 8. listopada 2012.)

Da bismo molili Boga za mir, bez bilo kakvog ekumenskog izjednačavanja ili međureligijske dvosmislenosti, Bratstvo sv. Pija X. preuzima riječi Zborne molitve svetkovine Krista Kralja koju je ustanovio Pio XI.: „Svemogući vjekovječni Bože, koji si po svojem ljubljenom Sinu, Kralju cijeloga svijeta, htio sve obnoviti, dopusti milostivo, da se sve obitelji naroda, razjedinjene ranom grijeha, podlože njegovoj preblandoj vlasti“.

Izvor: sspix.org

Prva javna kapela Svećeničkog bratstva sv. Pija X. u Hrvatskoj

p. Marko Tilošanec

U nedjelju 2. listopada imali smo milost upriličiti blagoslov i, na jedan način, službeno otvaranje Kapele sv. Jeronima u Splitu na adresi Zrinsko-frankopanska 58. Za ostvarenje ovog velikog djela zasluge pripadaju, po Božjoj milosti, prvenstveno skupini vjernika koja je pokrenula inicijativu da i u našem drugom najvećem gradu Svećeničko bratstvo dođe služiti svetu Misu po pravom, tradicionalnom rimskom obredu. Nakon što je Bratstvo nekoliko puta održalo sv. Misu u Zagrebu, javili su se i vjernici iz Splita koji su željeli da se tradicionalni obred počne služiti i u njihovom gradu. Tako je prva sv. Misa održana u božićnom vremenu, 28. prosinca 2014. god. Potom je tijekom prošle godine Bratstvo moglo održati nekoliko puta sv. Mise u neredovitim razmacima. Vjernici su se pritom angažirali da bi se nabavile potrebne stvari za uređenje oltara, dopremljeno je misno ruho i posuđe i počela se formirati stabilna skupina vjernika koji žele živjeti svoju vjeru u skladu s vjekovnim katoličkim naukom i bogoslužjem.

Kao što je to nažalost slučaj na općoj razini, Mise su se pritom morale služiti u iznajmljenim prostorima – hotelskim dvoranama, jer za beskompromisni katolički nauk i bogoslužje usred ove velike modernističke krize u Crkvi nema mjesta. No Božja providnost omogućila nam je – nakon kraćeg vremena traženja, pronaći prikladan prostor u kojemu možemo urediti stalnu kapelu u kojoj će se održavati sv. Mise. Kapelu smo odlučili posvetiti sv. Jeronimu, svecu koji potječe iz područja nekadašnje Dalmacije, koje i obuhvaća naše djelovanje u Splitu. Pribavljena je njegova oltarna slika i uređen je prostor tako da što više odražava svetost mjesta na kojemu će se vršiti bogoslužje. Oltarni prostor krasi kipovi Presvetog Srca Isusovog i Gospe Fatimske, pobožnosti toliko važnih posebno za današnje vrijeme. Kapeli predstoje još neka uređenja – planira se postavljanje klupa i pričesne ograde, jednog dana i novog oltara, tako da ona bude što ljepše uređena.

Zahvalimo Gospodinu na ovoj velikoj milosti i molimo sv. Josipa da bi po svom zagovoru providio da i u drugim gradovima u Hrvatskoj Bratstvo može uskoro otvoriti prave kapele u kojima će se služiti tradicionalna latinska Misa!

Početak redovnog apostolata u Hrvatskoj

p. Marko Tilošanec

Hrvatska je teritorijalno mala zemlja koja se nalazi na razmeđu triju europskih područja – središnje Europe, Mediterana i istočne Europe. Ona je danas još uvijek, barem službeno, katolička (prema posljednjem popisu stanovništva 87% stanovnika izjasnilo se katolicima) te je uvijek bila utvrdom katoličke vjere. Zakletva

koju je puk u 7. stoljeću položio papi Agatonu – da će on uvijek ostati vjeran Petrovim nasljednicima, ostvarila se i urodila blagoslovom. Za vrijeme turskih najezdi Hrvatska je postala obrambenim zidom Europe, zbog čega ju je papa Lav X. označio kao „antemurale christianitatis“ (predziđe kršćanstva). I u vrijeme

komunizma puk se čvrsto držao vjere i nije se dao zvesti komunističkom propagandom. Te izvanjske okolnosti su s jedne strane na paradoksalan način u godinama nakon Koncila spriječile punu provedbu i razvoj koncilskih reformi. Izvjesna izolacija i neprijateljski odnos režima prema Katoličkoj crkvi vrlo su otežali razvoj crkvenog života uopće, zbog čega se sve do pada komunizma praktički nisu mogle graditi crkve, kao ni razviti pravi apostolat tiskanih izdanja. No s druge se strane – barem na razini obične župe, nisu mogle primijetiti prevelike promjene (barem ne u smislu pokoncilskog razvoja u zapadnim zemljama). Nova Misa je doduše vrlo brzo uvedena, ali progresivni duh reformi nije u tolikoj mjeri utjecao na puk i crkvena klima ostala je još uvijek vrlo konzervativna.

Razumljivo je da se u takvom stanju nisu pojavila nikakva vidljiva nastojanja za obnovom starog rimskog obreda. Izvjesnu

ulogu u tome zasigurno je igrao stav bespridržajne vjernosti Petrovom nasljedniku, koji je u tom trenutku bio posebno važan i zbog komunističkih pritisaka. Zbog toga su svi kritički stavovi o crkvenoj politici proglašavani naprosto kao moguće ugrožavanje te vjernosti. Zato desetljećima nije bilo nikakvog organiziranog pokreta za očuvanje tradicionalne liturgije. Pa i nakon pada komunizma, kada je Crkva konačno ponovno stekla svoju slobodu, nije se moglo pronaći ništa takvoga. Papa Ivan Pavao II., koje se posebno zauzeo za političko priznanje Hrvatske, bio je zajedno sa cijelim svojim vjerskim usmjerenjem, jedna visoko cijenjena i neosporna ličnost. Ali s tim novim razvojem ubrzo su vrlo brzo uvedene i novotarije. Crkveni život počeo je velikim koracima nasljedovati uzore koncilskih reformi iz zapadnih zemalja i bilo je samo pitanje vremena kada će se dogoditi reakcija sa strane Tradicije.

U Hrvatskoj se dakle više od 40 godine nije javno i redovno služila tradicionalna Misa. Tek 2011., nakon peticije jedne skupine laika, providio je zagrebački nadbiskup jednu crkvu za služenje tradicionalne liturgije. Tu je Misu služio jedan nadbiskupijski kanonik koji je ipak umro 2014. i otada nema više redovite Mise u okviru nadbiskupije.

Naše Bratstvo po prvi puta je u Hrvatskoj javno služilo Misu 2012. god. Pateri Göttler i Trutt, uz pomoć organizacije jednog tadašnjeg bogoslova, posjetili su našu zemlju i grad Zagreb da bi vjernike upoznali s našim djelovanjem. Isto se dogodilo i sljedeće godine. Potom sam u studenome iste godine kao mladi biskupijski sve-

ćenik prešao u Bratstvo. Otada sam bio u Bogosloviji u Zaitzkofenu kako bih produbio svoj studij i svoju formaciju. U tom vremenu mogli smo održati više Misa i predavanja. Naš rektor, p. Schmidberger, posjetio je Hrvatsku tri puta – u travnju 2014., srpnju 2014. i 2015. Poglavar našeg Distrikta, p. Frey, bio je također nekoliko puta u Hrvatskoj, jednom p. Pfluger, a i sam sam bio u prilici više puta javno služiti Misu u Zagrebu. Obradovao nas je također i posjet naše Bogoslovije (iz Zaitzkofena) 1. svibnja ove godine. Najveći događaj bio je zasigurno posjet biskupa Fellaya prošle godine u listopadu. Istovremeno su se javili i vjernici iz još dvaju gradova – Splita i Rijeke, gdje smo uspješno mogli otvoriti dvije nove

misijске točke i mjesta gdje će se služiti svete Mise. Objavili smo također i nekoliko knjiga, knjižica i letaka, te pokrenuli službeni glasnik za Hrvatsku koji je već dosegao 9 brojeva i šaljemo ga na više adresa. Isto tako je pokrenuta i Križarska vojna za obraćenje Hrvatske i za naš apostolat.

Taj pozitivni razvoj zanimanja za Tradiciju zaslužio je prema mišljenju poglavara pojačano i redovito dušobrižništvo. Zato sam ja, nakon dovršene formacije u Zaitzkofenu, određen za taj apostolat, zajedno s mađarskim svećenikom, p. Pappom, koji će također povremeno djelovati u Hrvatskoj. Poglavar našeg Distrikta, p. Frey, posjetio je Hrvatsku povodom blagdana sv. Pija X. U sva 3 grada služio je Mise i održao predavanja na temu poslanja našeg Bratstva u svjetlu pobožnosti prema Bezgrješnom Srcu Marijinom i Presvetom Srcu Isusovom. Skupilo se sveukupno gotovo 150 vjernika koji su dugo željno iščekivali da bi naše Bratstvo redovito služilo Mise po starom obredu. Od rujna ove godine ta će se želja ostvariti – u Hrvatskoj će se ponovno nakon dugih desetljeća služiti redovito,

svake nedjelje, tradicionalna liturgija i naučavati katolički nauk, u kojemu su naši preci othranjeni u vjeri.

Susreli smo i nekoliko svećenika koji se prema svojim mogućnostima žele držati stare Mise i podržavati naš apostolat. Budući da nam, kao uobičajeno, nisu dostupne crkve, morali smo dosada služiti Mise u iznajmljenim prostorima u hotelima ili društvenim domovima. Zato molimo sv. Josipa da nam pomogne pronaći prikladne prostore, gdje bismo mogli trajno uspostaviti kapele. Naše su molitve već djelomično uslišane – u Splitu smo uspjeli pronaći prikladan prostor i radimo na uređenju kapele. U Hrvatskoj ima i nekoliko zainteresiranih za svećeničko i redovničko zvanje te se nadamo i molimo Gospodina da blagoslovi naš apostolat te nam dade milosti i snage da bismo u našoj hrvatskoj zemlji radili za obnovu tradicionalne liturgije i katoličke vjere!

Članak je objavljen u Mitteilungsblattu – Službenom glasniku Austrijskog distrikta, listopad 2016.

Sadržaj:

Predgovor – 100 godina Fatime.....	3
Pismo prijateljima i dobročiniteljima br. 86	9
Poslanje FSSPX-a te Srce Isusovo i Marijino kao spasenjska sredstva u nevoljama današnjeg vremena	15
Križarska vojna sv. Krunice - svakodnevna žrtva	25
Intervju sa svećenicima Bratstva u Slobodnoj Dalmaciji	25
Uz kršćanske mučenike današnjice	31
Prva javna kapela Svećeničkog bratstva sv. Pija X. u Hrvatskoj	33
Početak redovnog apostolata u Hrvatskoj.....	34

Brojne vrijedne tekstove s ciljem izlaganja i širenja katoličke vjere, o aktualnoj situaciji u Crkvi i o poslanju Svećeničkog bratstva sv. Pija X. možete pronaći na našoj internetskoj stranici: <http://christusrexhrvatska.blogspot.com>

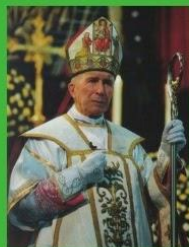
Naslovi koje možete naručiti u Hrvatskom tajništvu FSSPX-a:

Nadbiskup Lefebvre: Otvoreno pismo zbunjenim katolicima	20 kn
Kratak kritički pregled Novog reda Mise	15 kn
I. Poljaković: Istina – Uvod u apologetiku	120 kn
Na braniku (apologetski priručnik)	60 kn
W. Hünermann: Bukteći oganj (biografija sv. Pija X.)	30 kn
B. Vuco: Razumsko utemeljenje religije	25 kn
H. Madinger: Temelji vjere	15 kn
H. Madinger: Budite pripravnici	10 kn
Kršćanski nauk I (mali katekizam)	15 kn
Kršćanski nauk II (mali katekizam)	15 kn
Mali misal (latinsko – hrvatski)	15 kn
Knjižica 'Je li Isus Krist Sin Božji', Letak 'Tvoja odluka', Letak '62 razloga za tradicionalnu Misnu Žrtvu', Ostali letci (Čudotvorna medaljica, misne pobožnosti...)	besplatno
Napomena: U cijene nije uključena poštarina.	

Katinsko-hrvatski Misal

ZA TRADICIONALNU SV. MISU

Nadbiskup

Marcel Lefebvre

Otvoreno pismo
zbunjenim katolicima

Misna žrtva ili gozba?

62 razloga
za tradicionalnu
Misnu Žrtvu

Je li Isus Krist
Sin Božji?

RASPORED SLJEDEĆIH SVETIH MISA

30. listopada (nedjelja, svetkovina Krista Kralja):

- u **Zagrebu** (Češki narodni dom, Šubićeva 20) u **10 h**
- u **Splitu** (Kapela sv. Jeronima, Zrinsko-frankopanska 58) u **18 h**

31. listopada (svagdan) u **Splitu** (Kapela sv. Jeronima) u **7.30 h**

1. studenog (svetkovina Svih svetih):

- u **Splitu** (Kapela sv. Jeronima) u **9.30 h**
- u **Zagrebu** (Češki narodni dom) u **18 h**

5. studenog (subotnji spomen BDM) u **Splitu**
(Kapela sv. Jeronima) u **17.30 h**

6. studenog (V. nedjelja nakon Bogojavljenja):

- u **Zagrebu** (Češki narodni dom) u **10 h**
- u **Rijeci** (Hotel Bonavia, Dolac 4) u **18 h**

12. studenog (subota, sv. Martin, papa) u **Rijeci**
(Hotel Bonavia) u **18 h**

13. studenog (VI. nedjelja nakon Bogojavljenja):

- u **Zagrebu** (Češki narodni dom) u **10 h**
- u **Splitu** (Kapela sv. Jeronima) u **18 h**